

TAPOLCZAI LAPOK

EZEELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN, KIADÓ ES TULAJDONOS: LÖWY B.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., féltre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyit-tér sora: 1 kor na.

Vándorbiróság.

A polgári perrendtartás — ismeretes, 1914. évi szeptember hó 1-én lép életbe. Az életbeléptetésről szóló törvény egyik szakasza egy új intézményt létesített: A vándorbiróságot.

Ugyanis: „az igazságügyminiszter a járásbirósági területeknek két vagy több körre felosztását rendelheti el. Mindegyik kör főhelyén a járásbiróság egyik birói tagja az előre meghatározott és közzétett időben törvényt napokat tart. A törvénytapon teljesítendő birói cselekményeket az igazságügyminiszter rendeletei állapítják meg.“ „Végül a törvénytapon céljára szükséges helyiségről, világításról és fűtésről a község gondoskodik.“

Igy szól a törvény. Sajnos, hogy csak kijelentést tesz, elvet stauál, de részletében, az elv keresztülviteléről nem intézkedik; ezt a miniszteri rendeletnek tartja fenn. És okulva annyi példán és tapasztalaton, tartani lehet tőle, hogy csak elvi kijelentés marad ez az újítás, vagy ha gyakorlatilag meg is valósul, nem lesz az az eredménye, a mit a gyorsaság és olcsóság kettős követelménye mellett alapos és jó igazságszolgáltatástól várhatunk.

Különösen gyanus az a kijelentés, hogy „a törvénytapon teljesítendő biró cselekményeket az igazságügyminiszter rendelettel állapítja meg,“ mert birói cselekményt képez a tanu-

kihallgatás, a szemle is, a mint birói cselekmény is kellene, hogy az legyen első sorban az intézkedés. Megvalljuk, jobb szerettük volna, ha kifejezetten azt mondta volna már a törvény, hogy minden birói cselekményt végez a biró a törvény napon. Korántsem lett volna felesleges vagy éppen szószaporítás-számba menő, hiszen a jogvita gyors, olcsó eldöntése lehet a célja a jó igazságszolgáltatásnak általában és minden olyan eljárási módnak, a mely egyszerűsítést is jelent. Ezért hisszük, hogy ez a birói cselekmény első sorban az ítélkezésre, az ítélethozatalra vonatkozik.

De még így is, ezt fogadva el alapul nem kell hozzá praemediált pesszimizmus, csak a tapasztalatokon való okulás, hogy a vándorbiróság intézmény felállításától valami sikeres eredményt várjunk. Ismerjük az eljárások közül az egyezségi eljárást és fizetési meghagyásról szóló intézkedés eredményeit. Bizony-bizony sikertelen volt a kísérletezésszámba menő törvényalkotás. És azt is megállapíthatjuk, hogy nem csupán az eljárás nehézsége, formalizmusa volt ennek az oka, hanem egy lényegesebb körülmény, a magyar nép nem ismerése. Szálló ige bár, de tapasztalat nálunk is reánk vonatkoztatva, hogy „soha sem volt jó a nagy sietség“ azt a lassu ödöngésszerű cammogást, a mely az eljárást jellemzi, különösen az alperesek igyekeztek kihasználni. Néha

valóságos virtuozitásba vitték ezt, valóssággal faji karakter ez, mint a szalmaláng és a „honzafiság.“

Már most nem kézen fekvő-e hogy az ilyen előre meghatározott és közzétett időben megtartott törvény napokra tiszta lesz az alperesektől az a kör főhely, a hol a biró megjelenik. Tömjén füst lesz mindegyiknek, a ki úgy sejt, hogy a falubelijével számolni valója van, a más faluban lakókról nem is szólók, hiszen szóval előterjesztett kereset folytán azonnali megjelenésre megidézett falubelit sem lehet előhajtani, lesz esze, hogy legalább a határba kimenjen, nem, hogy más falubelit idéztesse. S mi lesz az eredmény? Új idézés, esetleg a birósági székhelyre, tehát messzebb idő, ontra és új költség. Hát még ha bizonyítás felvételre kerül a sor. Tanuk, szakértők, megidézése? Csak el is képzelhető-e, hogy a felperes kéznél tartja ezeket és hogy a jogvita, a per, eldönthető legyen? Emlékszünk reá, hogy a sommás eljárásban is volt egy olyan szakasz, a mely felhívja a feleket, hogy bizonyítékaikat, köztük tanukat is magukkal hozhatják és nagyon jól tudjuk, hogy hányan fogadták meg ezt.

De feltéve, hogy minden perrendszert és bizonyításra alkalmas személy és anyag „találva“ volna a törvény napokra: csak ismerni kell a magyar parasztot, a ki jussát nem hagyja és a ki bizalmatlan minden hivatalos személlyel szemben. Alig képzelhető

TÁRCA.

A gyilkos csók.

Írta: Luczai István.

Gyönyörű téli reggel. Az ablakon keresztül bámultam ki az utcára, erre a fagyott néptelen utcára. Sokáig elnéztem és fáztam már a látásán is. Hiába, mennem kellett. Habár nem a legjobb kedvvel, de mégis mentem utolsó kérését teljesíteni egy jó barát-nak, egy haldoklónak.

Meleg, barátságosnak látszó, inkább sötét mint világos szobában feküdt az én beteg barátom. Résztétel, meghatottan álltam mellette és köszöntve őt szemét felemelte, rám nézett és megfogva kezemet hálálkodott:

— Köszönöm... kedves... barátom... köszönöm... hogy eljöttél... Elhallgatott, nem tudott többet mondani e

pár szónál, de ez is nagy fáradtságába került.

En csak néztem őt, ő pedig behunyta szemét és tovább beszélt, lassan, vontatottan:

— Igen barátom... akarok beszélni veled... az én betegségemről... meg aztán kérem... igen... kérem akarlak valamire... Ugy-e meghallgatsz... és... és teljesíteni fogod kérésemet... hogy kicsit zavarosan mondom el, de te megértesz engem...

Mondani akartam igen, de nem bírtam, csak a fejemmel intettem és ő megértette.

— Jó... hát megteszed... Először is elbeszelem azt, hogyan kaptam a tüdőbajt, ezt a rettenetes betegséget. Tudod nagyon jól, hogy nagyon szerettem táncolni, valóssággal bolondja voltam a keringőnek, a zenének. Te most azt gondolod, hogy a táncnak köszönhetem. Pedig nem éppen annak egészen. Tudod a hushagyókeddi balon, éppen most egy éve, feltűnt nekem egy gyönyörű

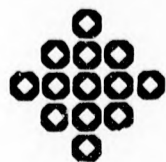
fiatal lány. Szemei csillogtak és sápadt arcához nagyon talált szép tömött, koromfekete haja. Mindjárt az első keringőre felkertem, a másodikra, a harmadikra, tizedikre és kitűnően mulattunk reggelig...

Itt megakadt, felsőhajtott, de nemsokára, egy kis szünet után folytatta:

— Reggel hazakisértem. Nagyon hideg volt, emlékszem. Az előszobában elbucsuva mamájától, egy pillanatra ketten maradtunk. Ő kebleme borulva sírni kezdett, majd ajkát nyujtva, egy hosszú csokkal váltunk el... Én megértettem, éreztem, láttam a szeméből, minden mozdulatából, hogy szeret. Ezek után kezdett nagyon érdekelni ez a szép fruska és mivel majdnem minden nap találkoztunk én is nagyon megszerettem. És ez volt az én vesztém... Igen az a csók... azok a csókok voltak az én életemnek leggyönyörűbb emlékei, de azt életemmel fizetem meg...

KARDOS NAGYÁRUHÁZA TAPOLCZA, Fő-tér.

Berendezett egy külön osztályt női- és gyermekfelöltők. * Kosztüm, pongyola, alj, blouse. * Finom női- és leányka fehérnemű, teljes menyasszonyi kelen-gyek részére. * Mérték utáni megrendelések, gyorsan és kifogástalanul eszközöltetnek. * * * * *

el, hogy hivatásos jogvédőt, ügyvédet ne kérjen (s ehhez joga van) és ha a halasztás költségeit ezért őt is terhelik: élni fog vele, csakhogy később fizessen, ha egyáltalán fizetni akar.

Ime: az olcsóság és gyorsaság csődöt mond. Az alaposságról pedig ne essék szó. A ki valaha tumultusban tárgyalt és a felügyeleti hatóság észrevételezésétől tartva igyekezett minél többet produkálni, nagyon jól tudja, mit jelent ez. Kötél ideg és vasmarok kell hozzá. Már pedig ezek még most nem minősítési kellékek a bírói tisztességhez. Ám lehet, hogy ezek lesznek, hiszen annyit megértünk már is a nagy függetlenség garanciájaként mi magyar bírók.

Mi tehát a vándorbiróság intézménye felállításának várható eredménye? Bizony, bizony nem tudnók megmondani, lehet, hogy a törvényt alkotók sem, csak majd akkor, mikor újra kell novellázni, tákolni, pótolni vagy elejteni, mint annyi kísérletet, melyeknek ha fejfát állítanak fel, tele lenne a magyar jogszolgáltatás néma temetője.

Csataldzsánál dörögnek az ágyuk.

A magyar nép ugylátszik végtelenül nehezen tudja levonni az események tanulságát. Mohón, talán tulságosan mohón olvassa az ujságokat, szinte részletesen tudja azt, hogy Drinápoly fölött hány bomba durrant el s Csataldzsánánál hány lövész-árkot ástak, de azt nem tudja, hogy azok, akik az ágyukat irányítják a bolgár-török harc-téren, azelőtt itt a budapesti Dunaparton és más városi piacokon szokták felhalmazni az ágyulövegekhez hasonló kerti termékeket s azok, akik most elkeseredetten ássák a lövészárkokat, ilyenkor már a magyar szántóföldeken mélyítették az öntöző művek vegyont termő árokjait. Most azonban szegény, de becsületes s a magyar kényelmet oly nagy mértékben felhizláló bolgár

kertészeink nagy része abban a kertben munkálkodik, ahol a vérrózsák teremnek s bármennyire várja is őket vissza a magyar fogyasztó közönség, egyelőre számítani sem lehet arra, hogy a tavaszi kerti munkákhoz hozzálássanak, hogy megcsinálják a melegágyakat, hogy a melegágyak palántáit kiültessék. Még ha a mindenek fölött hatalmas Allah s az ő tubafá árnyékában sütkérező prófétája Mohamed meg is könyörül a mi derék bolgárainkon s hamarosan létrehozza azt a békét, amiután az orosz éppen úgy vágyik, mint a magyar kényelemnek közbeesülésre érdemes kigunyolói: a bolgárkertészek aigha jöhetnek vissza május, június hónap előtt.

Mi a magunk részéről ezt igazán szívből sajnáljuk. Lehet, hogy egynéhányan hazafiatlansággal fognak vádolni amiatt, mert hiszen a bolgár kertész pénzt ide mihozzánk nem igen hozott, de annál többet vitt el. A tejjel-mézzel folyó magyar Kánaán gyümölcseinek egy igen tetemes részét Bulgária zsebelte be. De emiatt nincs okunk siránkozni, mert hiszen a bolgárok megtelepedése valóságos áldás volt a szegény agyonsanyargatott fogyasztó szempontjából, jóformán csak azóta van a magyar piacokon elegendő zöldség, hüvelyes vetemény és más egyéb olyan dolog, amit egy kis szorgalommal a derék hajolni nem tudó magyar gazda is produkálhatott volna, de sajnos nem igen fog produkálni még azután sem amikor látta azt, hogy a bolgár kertész kizárólag a szorgalmával 4—500 korona áru tejjelt tudott összegyűjteni, még a legsilányabb földnek kataszteri holdjáról is.

A csataldzsai ágyudörgés bizony nagyon is gondolkodóba ejtethetne bennünket. A napilapok hasábjain nemrégiben egy szerény kis hír huzódott meg, hogy a kaposváriak elhatározták, mineszerint jövőben maguk fognak bolgárkertészkedni. Szinte hihetetlennek

tetszik előttünk ez a hír, hogy éppen a legnyakasabb somogyi magyar hajlandó ezután kapát venni a kezébe. Vártuk, hogy ezután a hيرادás után az ország valamennyi városa amelynek a határában eddig a bolgár kertészek csináltak egy kis valamire való kerti-kulturát, táviratilag fogja üdvözölni a kaposváriakat. Nagyon szükség volna erre az országos felbuzdulásra, mert bizony a háborus hírek méla olvasása és a törökök mellett való szívből lelkesezésnek szinte előre látjuk, nem az lesz a szomorú következménye, hogy a bolgárok ebben és a következő esztendőben kevesebb pénzt visznek ki az országból, hanem igenis az, hogy a magyar piacok tulyomó nagyrésze zöldség és más egyéb mezőn termő élelmiszer nélkül marad és a már is agyonsanyargatott fogyasztó közönségnek része lesz egy olyan rablóhadjáratban, amelyenhez képest a prizrendi eseményeket kismiskáknak lehet nevezni.

A fogyasztó közönség nevében emeljük fel tehát kérő szavunkat, hogy azok, akik hivatottak arra s akiknek módjukban van, vonják le a bolgár és török csete-paté tanulságait, tegyék lehetővé azt, hogy a bolgár kertészek ezentúl nélkülözhetők legyenek ebben az országban. Őszintén megvalva mi nem sajnáljuk a bolgároktól a pénzt. Jót és olcsót adtak. Erre volna szükség a jövőben is, de ezt csak úgy érhetjük el, ha a magyar gazda végrevalahára hozzálát a kertgazdálkodáshoz. Ha ezután is heverészünk a régi megszokott kényelemmel, ha még ma február közepén sem jut eszébe a kert és szántó föld tulajdonosoknak az, hogy ilyenkor már nagyon tanácsos volna melegágyakat készíteni s jó konyhakerti vetőmagvakról gondoskodni, nem is beszélve arról, hogy az öntöző művek berendezése sem valami boszorkánymesterség: akkor bizony a bolgár-török háboru után a magyar fogyasztó közönségnek az a része fog legjobban sirni, amelyik rá van utalva arra, hogy a zöldséget és egyéb kerti terméket piacon vásárolja. Meg kell tehát ezt az országos sirást előzni. Még nincs késő.

A tanítók.

Minden politika mellőzésével is, igen furcsákat kell gondolnunk arról az eljárásról, amiben Magyarországon pártkülönbőség nélkül a tanítókat a mindenkori kormányok részesítik. Hosszu harc eredményeként egyszer az egyik, egyszer a másik miniszter ad valami ígéretet, esetleg meg is foltozza a tanítók szomorú fizetési viszonyait.

Az a javaslat, amit a jelenlegi vallás- és közoktatásügyi miniszter a képviselőház elé terjesztett és amely szintén nem nagy megelégedést okozott a tanítók körében, minden esetre haladás az eddigiekhez képest. Azonban ez a két javaslat sem hozza meg azt a javulást, amire a tanítók joggal várhattak. A közeg- és felekezeti tanítók fizetéséről szóló javaslatban azt mondja ugyan a miniszter, hogy az egységes fizetési elv megállapítása folytán megszüntethettem kitűzött célohoz képest az állami és nem állami tanítók fizetési rendszere közötti különbséget. Ez szép dolog volna, ha igaz volna. A két javaslat első tekintetre úgy fest, mintha igaz volna, de azért még sem igaz, csak annyi igaz, hogy a fizetési rendszer lett egységes,

— Hogyan?... — rebtent el ajkamról önkéntelenül ez a szó és bambán bámultam barátomat. Ő pedig rám emelte beesett, szomorú szeméit és beszélt:

— Ugy-e milyen különös, pedig így van, a lány tudóbajos volt és én magamba szív-tam a merget, csókoltam az ajkát: a halált sokáig.

— És a leány?... Mi van vele... — kérdeztem én.

— Ő felgyógyult nem egészen ugyan, de most jobban érzi magát... Mindennap feljön hozzám meglátogat... Itt is lesz mindig... Kéne orakor jön rendszeren. Kérlek, ha hallod lepteit rejtőzzel a függöny mögé... Aztán mondom el azt, amire kéni akarlak...

Sokáig nem kellett várnom. Gyöngéd kopogás és belépett a lány. Éppen hogy időm volt elrejtőzni. Igazan gyönyörű leány volt, fiatal és ésbonto. A hidegtől piros arcan látszott a sápadtság, de ezt pótolta gyönyörű fekete haja, szeme...

Es most tanuja lettem két szerelmes beteg szívnek az elválásán. Ugyanis a lány sirva mondta, hogy meg az nap elutazik egy távoli rokonához. Bucsuzásuk rövid volt. Láttam, amint a lány a fiu fölé hajol és ajkuk egymásba tapad, láttam, hogy mérgezik meg egymást, hogy szívják magukba ezt a rettenetes betegséget. Megrázkódtam es szeritem volna megcsokolni a kezét ennek a drága lánynak, aki meg most, mikor tudja, hogy a fiunak vége, akkor is csokolja, sem hogy nélküle éljen... Ez igen... ez sze-

relem... Így szeretett egy leány, ki fölál-doza önmagát szerelméért... Kinek szerelme meghal ő érte... Ez volt életemnek legmegragzóbb jelenete, amit csak láttam. A leány sirt... Siratta azt a másikat, kit el-hagy, ki ő érte hal meg... Az ajtóból még egyszer visszanezelt, hangosan feljajdult es elment...

Én előléptem a függöny mögül, a barátom ágyához mentem. Azt hittem, hogy ő is sir... Megfogta a kezemet és lázasan, különös hangon beszélt:

— Baratom, édes jó barátom... nem is gondolod... nem... nem tudhatod milyen boldog vagyok én... Most nem bánom, hogy meghalok... mert meghal ő is... igen ő is... Szerelmért meghalunk... és ez olyan fenséges... a leggyönyörűbb halál... Erről álmodtam valamit... az éjjel... igen... hogy meghalunk, mert nagyon szerettük egymást...

Fölnevetett. Én csak néztem, nem tudtam szólni. Nem jött ajkamra szó, nagyon sajnáltam őt meg azt a másikat. Majd magához tért és kért, hogy távozzak, egyedül akar maradni. Elindultam, de az ajtóból visszahívott:

— Baratom... kérlek... holnap látogassál meg... akarok meg beszélni veled... megteszed... ugye?...

Megígertem, hogy eljövök és távoztam. Másnap meglátogattam, de már késő... Úvegesedett szemmel, mosolygó ajakkal feküdt ágyában.

Eladó egy jókarban levő ebédlő és hálószoba berendezés. --- Cim a kiadóhivatalban.

a kezdő és a végső fizetésként feltüntetett szám lett egyforma, de azért a nem állami tanítók jelentékeny összeggel kevesebbet kapnak, mint az államiak. Ez a különbség kezdődik a lakáspénznel, mely az állami tanítóknál egy minimális summánál kezdődik és majdnem kétszeresére emelkedik, míg a nem állami tanítóknál a lakbér véges végig a minimális summánál marad. Így azután előáll a működési hely szerint 160 és 400 kor. közt változó differencia nem állami tanítók rovására.

A kezdő fizetés ezenkívül mindkét fajta tanítónál egyforma. 1200 korona, egyforma a fizetési fokozatokban is a fizetés, de az állami tanító minden fizetési osztályban 12 évig marad, a nem állami a legalacsonyabb osztályon 15 évig, tehát 3 évvel tovább, mint az állami és így a nem állami tanító három évvel folyton mögötte kullog a vele egy időben kezdő állami kollégája mögött.

Az egységes fizetési rendezés tehát nem egészen úgy fest a valóságban, mint ahogy azt a javaslat indokolása feltüntetni szeretne. És ha a tanítói munka javadalmazása javul is, ismét elkieseríti egy új rendszer a tanító-ság egy nagy részét, a községi és felekezeti tanítókat.

A tanítók munkája sem eddig, sem ezután — még a javítás beleszámításával sem — lesz úgy honorálva, ahogy azt a tanítók megérdemelnék. A tanítók munkájáról, amely Magyarországon elsőrangú fontossággal bír, már elég frazis és cikk hangzott el. Az új törvényjavaslatok felemelik ugyan a tanítók munkájának díjazását, azonban azt a kis emelést, amely a javaslatokban benne van, inkább csak szimbolumnak tekinthetjük az állam részéről a tanítók munkájának elismerésére, mint az ő fontos szerepük igazi honorálásának.

Ha el is ismerjük tehát a javaslatnak azt az érdemét, hogy a mai pénzügyi helyzethez képest némileg segít a tanítók helyzetén, ki kell emelnünk azt a nagy hibáját, hogy ismét kategóriákra osztja a tanító-ságot és így megnyugtató helyett csak újabb elégedetlenség forrásává lesz.

HÍREK,

A munkáshiány orvoslása.

Mult számunkban röviden említettük, hogy a Tapolcavideki Gazdakör és a Badacsonyvidéki Szőlősgazdák Szövetkezetéből kiküldött bizottság együttes értekezletet tartott a munkáshiány orvoslásáról. Jelen voltak: Forster Elek gazdaköri elnök, Takács Jenő gazdaköri alelnök, Szigethy Ödön gazdaköri titkár a gazdakör képviselőjében, továbbá Weiler Kálmán a Badacsonyvidéki Szőlősgazdák Szövetkezetének alelnöke, Handlery Gusztáv titkár és Frisch László v. tag a Badacsonyvidéki Szőlősgazdák Szövetkezetének képviselőjében. Az értekezlet elfogadta a Badacsonyvidéki Szőlősgazdák Szövetkezetének ez ügyben készített tervezetét és Weiler Kálmán indítványát a jelzett tárgyról, melyet a bizottsági hosszabb beható eszmecsere után a következőkben összegeztet és fogadott el:

1. Országos mozgalmat indít a kivándorlási törvények revíziójára.
2. Országos akciót indít a kötelező tagsítás elrendelésére.
3. Hasonló mozgalmat indít a visszavándorlásra, telepítés útján.
4. Átir a Mav. igazgatóságához és a vidéken levő bazaltbányák igazgatóságához, hogy a munkáshiány orvoslása ügyében tartandó értekezlete, mint, érdekeltek képviselve legyenek.
5. Munkásházák építése ügyében az érdekelt községekhez átiratot intez. Telepítés céljából megkeresi az ország egyes vidékeinek kirendeltségeit.
6. Kérelmezi a munkás és cselédkönyvek rendezését.
7. Gépbeutamatásokat, gépversenyekeket rendez, melyre államszolgálatot ker.

Mindezen ügyek tárgyalására Tapolczára nagygyűlést hív össze, melynek vezetésére felkéri Hertelendy Ferenc Ömeltőségát, mint

a vármegyei gazdasági egyesület elnökét, belevonja továbbá az Országos Gazdaszövet-séget és az Országos Magyar Gazdasági Egyesületet.

A nagygyűlésre felkér előadókat. Mindezek előkészítésére gyűlést tart. A nevezett egyesületek ez irányu törekvését, ismerve vidékünk munkáshiányát, csak helyeselni tudjuk és hisszük, hogy együttes munkálkodással, kitartással a bajt orvosolni lehet és kell is, mert annak súlyát nem csupán a közvetlenül érintő gazdak érzik, hanem éri azt közvetve az egész vidék.

A megindult mozgalom azonban nem csupán vidékünknek érdeklé es érinti, hanem országos sebeket is van hivatva orvosolni, mert hiszen tudjuk, hogy hasonló bajban szenved hazánk több vidéke is.

A rendezendő nagygyűlés oly irányu mozgalmakat ölel fel, amelyek keresztülvitele reményt ad a mindinkább súlyosbodo munkáshiány gyökeres es sikerre vezető orvos-lására.

A 'apolczi államilag és községileg se-gélyezett polgári leányiskola által 1913. évi január hó 29-én könyvtára gyarapítására tartott színijáték bevétele 479 K 90 f, ki-adása 196 K 10 f, tiszta jövedelme 283 K 80 fillér volt. — Felülfizettek: Dr. Darányi Ignác, Takács Jenő 10—10, Ley József 7-50, Glazer Sándor, dr. Takács Jenő, Ronay Pál, Marton Rezső 5—5, Forster Elek, Berger Károly 4—4, dr. Deák Jenő 3-90, Marton Gyula, Dobrovics Miklós 3-80—3-80, özv. Flieg Józsefné, Tets Károly, dr. Kovács Vilmos, Szabó Elekné, Bognár Károly 2-50—2-50, Székely János 2-20, Hirsch N. 2-10, Wolf Gyuláné, dr. Zalai Simon, Felisch Antal 2—2, Szabó Sándor, dr. Vágó Jenő, Felkl Viktor, dr. Schönwald Károly 1-80—1-80, Szűcs Jenő 1-10, dr. Klein Gyula, Horváth Jenő, özv. Csöndes Józsefné, id. Lessner Mórné, dr. Ruff Jenő 1—1 koronát. Csányi Pál, N. N. 80—80, Pruska Ferenc 70, özv. Heimler Józsefné, Redl Gusztáv 60—60, Pol-lák Mózes 50, Kohn Antal, N. N. 40—40, Horgosi N., Szemler Károly, N. N., N. N. 20—20 fillért. Összes felülfizetés 110 K 70 fillér. Fogadják úgy a t. felülfizetők mint a megjelent t. közönség a rendezőség köszö-netét.

Megyegyülés. Zala vármegye törvényhatósági bizottsága február hó 10-én Zalaeger-szegen gyűlést tart. A 102 pontból álló tárgysorozat vidékünknek kevesebb érdekli ügyeket ölel fel.

A Tapolczi Ipartestület folyó hó 1-én tartotta a kebelében alakult dalárda közre működésével farsangi táncmulatságát, amely úgy erkölcsileg mint anyagilag jól sikerült. Vonzotta a közönséget az iparosok dalárdájának szereplése, amely ez alkalommal is bizonyosságát adta életképességének és szép haladásának. Jölehet a közönség lassan számlinkozott, mégis mire egybegyűlt, megtöltötte a Balaton vendéglő termeit. Magáról a táncmulatságról a siker szokásos hangján referálhatunk, nem kevesebb dicsérrel kell az ipartestület kebelében alakult dalárdának elismerésre méltó szerepléséről megemlekez-nünk. A dalárda Grünberger Bernát karnagy vezetése alatt 24 iparos tagból áll, akik az első táncok szüneteit töltötték ki énekükkel. Először a „Szerellem“, majd a „Szomorú fűzfa“, továbbá „Ha visszánéz a bús magyar“, végül az „Iparosinduló“-t adták elő. Hogyan? Szabatosan, tegyelmezetten, tömör összhang-ban, úgy, hogy észre válnék egy régebbi dalárdának is, nem pedig annak, amelyik csak alig másfél év óta kezdett életet és ez annál inkább érdemel elismerést mert legtöbb, majdnem mindnyájan csak most először tag-jai dalárdának. A siker koronája a dalárda tagjain kívül Grünberger Bernát főcantor, karvezetője, ki kiváló szakértelemmel es faradságot nem ismerő buzgalommal oktatja a dalárda tagjait. Tapolczán a második ének-kar, amely a Rákóczi Asztaltársaság dalár-dájának sikerével párhuzamos s így csak örömmel tölthet el mindnyájunkat, hogy köz-ségünkben két ily sikerrel működő dalárda van. Kívánjuk, hogy a közönség elismerése adjon úgy a vezetőknek, mint a dalárda tag-jainak kitartást es kedvet a további munkás-

ságra. Meg kell itt jegyeznünk, hogy dalárda működése alatt a fiatalságtól legalább is figyel-metlenség volt, hogy sétálgattak és hangosan beszélgettek, akkor midőn a közönség nagy része az énekkar szereplésében tudott es ekart gyönyörködni. Egyébként a multság a reggeli órákig a legkedélyesebb hangulat-ban folyt le. **Felülfizettek:** Dr. Darányi Ignác (Budapest) 10 koronát, dr. Kovács Vilmos, Ronay Pál (Hajóp), Keszler Aladar es Anda Lajos 5—5 koronát, Forster Elek, Marton Rezső es Csonka Ottó 4—4 koronát, dr. Deák Jenő, dr. Szűcs Arnold, dr. Kaszás Károly, Glazer Sándor, Weiler Ignác, Marton Gyula, Burján Imre, Kovács Iván, Konecz József, Jung Adám es Bricht Jenő 3—3 koronát, Miezki Ármin, Berta Gyula, Nemeth Ferenc, N. N., Popper Gyula, Molnar Kálmán, dr. Rouse M., Steiner Imre, Grünberger Bernát es Huppan Gyula 2—2 koronát, Halász Sámuel, Löbl Bela, Löwy B., Szolnoki Gáspár, Pal-kovits György, Horvath István, Bordács András, Pruska János, Steiner Imre, (lakatos) Tus László, Stejjer Frigyes, Novák Vincze, Weisz József, Dr. Hirsch Károly 1—1 ko-ronát. Venczel Peter, Szatmáry József, 50—50, fillért. Anda Rezső, Szollár Miklós Grosz József, 40—40, fillért, Soti János 20 fillért. összesen 93 K. 40 fillér.

„Balatonvidéki Hirmondó.“ (Közgazda-sági, pénzügyi, társadalmi es fűrdőügyi kö-nyomatos újság. Szerkeszti: *Mangold Gusztáv.*) Mint a címből látható a Balatonkultusz egy új es nem alárendelt szerepet játszó harcossal gyarapodott. *Mangold* Gusztáv újságíró a Balatonnak régi imádója es hü-séges krónikása nem tud megbarátkozni a Balatonkultusz egyoldalú es így aránylag lassu terfoglalásával, anyagi aldozatot is szí-vesen hoz, hogy a Balatonnak híveket sze-rezzen. A „Balatonvidéki Hirmondó“ mun-kálkodásától, — mely nem előre meghatáro-zott napokon, hanem az eseményekhez képest fog megjelenni, ismerve *Mangold* csaknem egy évtizedes irodalmi munkásságát, valamint azt a lelkesedést es leleményességet, amely-lyel a balatoni témákat kezelni szokta, — sokat várhatunk. Ugy a fővárosi mint a vidéki, de különösen a balatonvidéki saitonak vél *Mangold* szolgálni ez új es rendszeres hirszolgálat. A szerkesztőség április—ok-tóber hónapokban Balatonfüreden s az év többi részében Budapesten lesz.

A kath. kör. táncmulatsága folyó hó 2-án volt a Pannonia szálloda nagytermében, amelyet megtöltött földmives polgártársaink fiatalsága es kedélyes hangulatban a reggeli órákig szórakozott. Szünórakor világposta volt, amelyen a legtöbb levelezőlapot árusító es legtöbb levelezőlapot kapott leány egy-egy emléktárgyat kaptak. A multság úgy erkölcsileg mind anyagilag sikerült, amen-nyiben a kör házalapját 240 koronával gyarapította. A tartott multságon összes be-

vétel volt 423 K 50 fillér. *Felülfizettek:* Dr. Daranyi Ignác Budapest 10, Ley József prépost 9, Glazer Sándor 5, Forster Elek Gyulakeszi, Felkl Viktor, Marton Gyula, Marton Rezső, Nagy Ignác, Koncz József 4-4, Kovács Iván, Rokob Kálmán 3-3, Horváth Jenő Bognár Károly ep. Káptalan-tóti, Dr. Kaszás Károly, Pruska Ferencz, Szabó Sándor káplán, Frisch László, Popper Gyula, Öblat Mor, Reichli József, Mojzer Endre 2-2, Toth Mihály von. fékező 1-40, Stephaneck János, Flieg József, Felisch Antal, Cseby Árpád, N. N. Tenke Géza, Takács Lajos, Szabó István, Pirity József, Turi Antal, Kálmár Károly, Kálmár Gábor, Bakó Roland, Kovács János, Menyhart Sándor, Nagy István, Aranyodi János, Sebestyén Gyula 1-1 koronát. Pusztai György, Bolla János, Leitner Teréz, Mersits József 60-60, Kópic Horvát János, Hobok József, Német Lajos, ifj. Barabás János, Simon János, Horvát István, Farkas Ferencz Hegyi Lajos, Halák József, Barabás Ferencz, Böszörményi Erzsébet, Bordács András, Csabli Ferencz, Kovács István, Bajnóczky István, 40-40, Der Sándor 30, Kovács Ferenc, Sipos Kálmán, Molnár Antal 20-20 fillért.

Borzasztó halál Preininger Mihály tapolcai kőművesmester f. hó 5-én este Rokob Kálmán tapolcai vendéglősnél időzött, ahol egy három hektoliteres hordót akartak a pincebe leeresztetni, aminél Preininger segítkezett. Mialatt Rokob vendéglős kötelelt ment, hogy azzal a hordót leeresztik, az alatt Preininger a hordó elé állt a lépcsőre, hogy két társával azt leereszték. Azonban a hordó megszuport és Preininger magával rántva óriási erővel gurult le a meredek lépcsőn, mialatt a súlyos hordó fején keresztül ment és azt szétgyomta, úgy hogy néhány pernyi eszméletlen kislodás után meghalt, így fizette meg életével a szerencsétlen fiatal ember vakmerőségét és meg gondolatlanágát. Felelősség talán azokat terhelheti, akik vele együtt akarták a hordót kötélen nélkül leeresztetni. A boldogtalan embert, ki özvegyet hagyott hátra, f. hó 7-én temették el nagy részvét mellett.

A Cs. Kir. Szab. Triesti Általános Biztosító Társulat (Assicurazioni Generali) vezérigazgatója tapolcai főügynökséget a Balatonmelléki Takarékpénztárt — jövő hó elsejétől kezdődő érvénnyel — *kötvénykiállítási joggal* ruházta fel.

Nagy postalópás Keszthelyen. Szombat este, folyó hó 1-én 7 órakor nagyszabású és feletté titokzatos lopás történt a keszthelyi vasútállomáson. Mikor az esti postavonat az állomásra megérkezett és a postát a vasúti postakocsiból az állomási épület előtt álló lovas postakocsira átrakták, eddig még felderíthetetlen módon eltűnt egy postaszák melyben 14 ezer koronát meghaladó pénzügyösszeg és 56 darab ajánlott levél volt. A lopást azonnal észrevették, mielőtt még a kocsit elindult volna befelé a városba. A gyanu természetesen azokra a postai alkalmazottakra, — két postaszolgára — hárult kik a küldemények átrakását eszközölték. Ezeket nyomban tartóztatták, de mind-egyik eddig hasztalan volt minden nyomozás, az eltűnt nagyértékű postaszák még nem került meg. A letartóztatásban levő gyanúsítottak a keszthelyi kir. járásbírósa foglalt. A nyomozásban, amelynek eddigi eredményeit meg szigorúan titkolják, a járásbírósa és a csendőrség dolgozik, továbbá részt vesz abban a

budapesti póstavézerigazgatóságnak egy kiküldöttje is, aki már vasárnap óta tartózkodik Keszthelyen.

Sikerült batyubál. Meleg és barátságos farsangi mulatságok voltak mindig a szűkebb körű családi mulatságok, az u. n. piknik vagy batyubálók, amelyek ma már mindinkább ritkábbak ugyan, de annál bensőbbek, kedélyesebbek. Ezt láttuk felidézni a f. hó 3-án Nemesstördemiczen rendezett batyubálon is, amely erkölcsi sikerében felért egy vidéki város nyilvános táncmulatságának eredményével. A batyubált a Kaufmann-féle vendéglőben rendezték. A háziasszonyi tisztiséget Csillag Ernőné nemesstördemi körjegyző neje viselte, a rendezés nem csekély munkájában pedig az otthelyi bazalbanya vezetősege segített. A kedélyes táncmulatságon résztvettek Tapolczáról, Balatonedericsről, Badacsonytomajról, Tördemiczről és több más községből, annyian, hogy az egész helyiség majdnem szűknek bizonyult és folyt a jöködv és tánc a szokásos virradattig, sőt még sokaknál ennél is tovább, megcáfolva azt, hogy ma már nincs kedélyes mulatság.

Új szénkénegraktár. A m. kir. földművelésügyi miniszter Zánka községben bizományi szénkénegraktárt állított fel.

Zsebmetsző a tapolcai vasuti állomáson. Szabó Sándor nagyvelegi gyári munkás, aki már hosszabb idő óta munkanélkül járja az országot, f. hó 5-én Szenté Ferencné nemesvitai asszony zsebéből a tapolcai vasuti állomáson kiemelt 27 koronát tartalmazó pénztárcát. A zsebtolvajt a rendőrség nyakon csípte, de a pénzt 5 korona hiányával nála megtalálta. A jomadar a 20 koronás papírpénzt szájába, nyelve alá rejtette, azonban innen is előkerítettek. Áadták a bíróságnak.

Kinek van eladó vetőburgonyája? A gazdakör titkára ez uton is felkeri a vidéki gazdákat, hogy eladó vetőburgonyájuk *menynységét, árát, fajtaját* nála f. hó 13-ig bejelenessék.

Tilos az utcai álldogálás. Regi csunya szokás, hogy a munkanélküli suhancok elállják Tapolczán a gyalogjárdát, azt tele köpködik és a járkelő hölgyekre közmegebotrankoztatásra mindenféle szemermetlen megjegyzéseket tettek. A rendőrség erősen üldözte a suhancok szemermetlen viselkedését, s mint halljuk e miatt 27 naplopó suhancot állított most a szolgabírósa elé, akiknek a jövőben aligha lesz kedvük az utcai rendetlenkedéshez és álldogáláshoz.

Bérkocsik a vasuti állomáson. Sok panasza merült föl, hogy a hajnali és estéli vonatoknál nem volt bérkocsi. A baj orvosolva van, mert ezután a bérkocsik egyikének fölvaltva egy a hajnali mint az estéli vonatoknál jelen kell lenni.

Tűz Tapolczán. Özv. Bolla Györgyné Szent-Istvan-utcai lakos háza, eddig ismeretlen okból f. hó 4-én éjjeli 3 órakor kigyulladt és a tűz nemcsak a kis háznak szalmafedelét emésztette föl, hanem a szomszédos istálló és pajta tetejét is elhamvasztotta. A kár részben megterül, mert biztosítva volt.

A fejlődő Balaton-part. A Balaton-part kiépítési vállalat a Balatonbudataván létesítendő szálloda és fürdőház alakuló részvénytársaság részvény jegyzésére vonatkozó felhívást tesz közzé. A részvénytársaság részvényjegyzőinek díjmentes fürdést biztosít az egész idényre. Egyletek, körök, dalárdák, ipartestületeknek egy részvény jegyzése ese-

tén 10 személyre 2 napi elszállásolást, ingyen fürdést és benzines csónakot, díjmentesen bocsájt rendelkezésre.

A Balatonmelléki Takarékpénztár r. t. f. hó 2-án tartotta meg ez évi rendes közgyűlést Takács Jenő kir. közjegyző elnökletével, melyen a részvényesek egyhangulag jóváhagyták a zárószámadásokat, hozzájárultak az igazgatóságnak a nyereség felosztását tárgyzó indítványához s a fölmentvényt úgy az igazgatóság, mint a felügyelő-bizottság részére minden irányban megadták. A felügyelő-bizottságba Svastics Gyula ederiesi és Ney Zoltán tapolczai lakosok választottak meg.

Cigányok táncmulatsága. Rövid volt ugyan a farsang, de volt Tapolczán mégis elég mulatság, amit derék cigányaink saját mulatságukkal fejeztek be. A mulatság pedig mikor is lehetne máskor, mint csónka csütörtökön, a cigánymulatságok konvencionális napján. A mulatság, a szokásos kakasvágás ünnepélyével, a Berta-féle vendéglőben volt, természetes, hogy kivilágos viradtig.

Ungváry László és Amerika. Ungváry László (Cegléd) faiskola és szőlő termelő (nemes gyümölcsfa, vadonc, akác, gledicsia, szőlővessző, bor stb. stb.) már Amerikában is nagy kelendőségnek örvendenek. Sok ezer korona értékben küldött a múlt évben is a Chicagohoz közel fekvő Baróthy-féle telepekre. Árjegyzéket ingyen és bérmentve szívesen küld.

Az időjósok a következő hetek és napokra, esőt és hideg időt jósolnak. Ezzel feltétlenül az emberiség, a meghűlésnek van kitéve. Azért célszerű mindjárt a kezdetnek kezdetén, a Rethy féle pemetéfi cukorkákat használni, melynek doboza csekély 60 fillérbe kerül. Azonban ügyeljünk, hogy minden dobozon a készítőnek neve, Rethy Béla, gyógyszerész, rajta legyen, mert csak akkor valódi.

Jótekonyság A tapolczai izr. jótekonyság nőgyűlet folyó hó 2-án Pollák Adolfné elnökletével tartott választmányi ülést a bizottság — tekintettel a tartos hideg időszakra okozta nyomorúságra, mely az egyelet által pártfogoltaknál erzekeny módon jelentkezik — elnök indítványára, hogy újabb segélyki-ozással némileg könnyítsenek a magukra utalt szegények helyzetén, részökre ismét 128 koronányi segélyt szavazott meg. Egyben elhatározta a választmány, hogy folyó hó 16-án d. u. 2 órakor tartja rendes évi és egyszerismind tisztújító közgyűlést, melyre a meghívott a napokban küldi szét.

A vármegye népesedése. 1912. november és december hónapokban a következő volt: született 3044, elhalt 1789 egyén, szaporodás 1255.

Nyilvános köszönetek.

Egy névtelen jötevő 100 koronát adományozott a tapolczai Kath. Kör házalapja javára. Nemesszívű tetteért fogadjon ez uton a kör elnökségének hálás köszönetet.

A Tapolczai Takarékpénztár 60 koronát, a Balatonmelléki Takarékpénztár 50 koronát adományozott a Tapolczai Izr. Jótekonyság Nőgyűlet javára, ugyancsak a Balatonmelléki Takarékpénztár 50 koronát juttatott a József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület javára, mely kegyes adományokért hálás köszönetet mond a nevezett egyesületek elnöksége nevében

Pollák Adolfné.

TUBERIN

Siessen addig, míg nem késő egészségét visszaszerezni!

Egy jelentéktelennek látszó megbőlés az összes légzőszervek legkülönbözőbb megbetegedését vonhatja maga után. Igyekezünk idejekorán elejét venni a bajnak, mert a könnyelmű elhanyagolás sokszor végzetessé válhatik. A megbőlésből eredő köhögés, rekedtség, meghűlés, nehézlégzés és a légzőszervek hurutos megbetegedéseinek kitünően bevált az orvosi előkelőségek által javasolt **TUBERIN** mindenütt kapható. Egy üveg ára 2 korona 50 fillér egy nagy üveg ára 5 korona. Postán legkevesebb 3 üveg rendelhető meg utánvétellel az egyedüli főraktárból:

Diana-gyógyszertár, Budapest, Károly-körút 5. szám

A dunántúli szini kerület új igazgatója.
A dunántúli szinikerület újból gazdát cserélt. Halász Alfréd, a kerület eddigi igazgatója, nem tartotta elég jövedelmezőnek a kerületet s ezért lemondott róla. A dunántúli szinikerület új igazgatója Bányai Lajos lett.

A legboldogabb emberek. Ádám és Eva a legboldogabb emberek voltak: nem volt anyosuk és rokonaik. Ádám nem kiabált, mikor született és Evának nem kellett nehezen várnia, hogy férjhez mehessen. Adót nem fizettek, rossz verseket nem olvastak és a divat miatt sem zördültek össze. Évának ridikül sem kellett, sem hosszú, sem rövid zsinóros.

Új távirtdahivatal Zalamegyében. Zalabér községben újonnan berendezett állami távirtdahivatal február 1-én megnyitott.

A nagykanizsa-alsólendvai vasut megyei segélye. Zala vármegye törvényhatósági bizottságának 1912. december hó 9-én tartott rendes közgyűlése tudvalevőleg kimondotta, hogy a nagykanizsa-alsólendvai h. é. vasut kiépítését kilométerenkint 6000 koronával (egészben 300.000 koronával) segélyezi, a segélyösszeget kölcsön útján szerzi be, a kölcsön visszafizetésére pedig egy százalék pótdátot vet ki, illetőleg a három és fél százalékos vasuti pótdátot egy százalékkal felemeli. Árvay Lajos alispán most arról értesítette a törvényhatósági bizottsági tagokat, hogy az egy százalékos megyei pótdátot kivételével a f. évi febr. 10-én tartandó rendes közgyűlés tárgysorozatába fel fog venni és a pótdátot kivételével tárgyban hozandó határozathoz nevszerinti szavazás mellett a szavazatok többsége szükséges. Azt hisszük, nem fog ártani, ha az érdekelt vidék törvényhatósági bizottsági tagjai (elsősorban a nagykanizsaiak) teljes számban megjelennek a februári megyegyűlésen.

Lesenczetomaji körjegyzőség.

2. jzkv. sz. 1913.

Hirdetmény.

Lesenczeistvánd község képviselőtestületének 7/913. sz. határozata alapján közhírré teszem, hogy a község tulajdonát képező, jó forgalmu

KOVÁCS MŰHELY,

1913. év április hó 1-től számítandó 3 évre, nyilvános árverés útján bérbe lesz adva.

Árverés helye és napja: Lesenczeistvánd, 1913. évi február hó 27. délelőtt 9 óra.

Árverési feltételek a lesenczetomaji körjegyzőség hivatalos helyiségében tudhatók meg.

Lesenczetomaj, 1913. február 2-án. Körjegyző.

Egy jó házból való fiu
TANONCNAK
azonnal felvétetik
Steiner Miksa
bőrkereskedésében.

KÖHÖGÉS
rekedtség és hurut ellen nincs jobb a
RÉTHY-féle pemetefü cukorkánál!
Vásárlásánál azonban vigyázzunk és határozottan
RÉTHY-felét kérjünk, mivel sok haszontalan után-
zata van. Az eredetinek minden egyes darabján
rajta van a Réthy név.
1 doboz ára 60 fil. Nagy doboz 1 kor.
Mindenütt kapható.

Tapolca nagyközség előljárástól.

385/913. sz.

Hirdetmények.

Az 1909. évi V. t.-c. értelmében végrehajtott földadókataszteri kiigazításból kifolyólag megejtett birtokvalósítás alapján készült új földadósorozati munkálat, az idézett t. cikk 17. §-a és a t. cikk végrehajtása iránt 1909. évi 53.501. sz. a. kiadott utasítás 77. §-a szerint a községhezánál 30 napra, vagyis 1913. évi január hó 28-tól 1913. évi február hó 27-ig közszemlére kitétetett.

A munkálatokat az eredelt birtokosok ezen idő alatt a hivatalos órákon belül megtekinthetik, s ha azokban a tényleges birtokos hibásan van bejegyezve, felszólalásait a kihirdetést követő 30 napi határidő alatt a községi előljárásnál szóval vagy írásban beadhatják.

Tapolca, 1913. évi január hó 27.

Mojzer Endre Németh Jenő
bíró. nagyközségi jegyző.

385/913. sz.

Közzé teszem, hogy a községi végrehajtó választása február hó 25-én délután 2 órakor fog megtartatni; fizetés évi 1200 korona, lakbér 200 korona, pályázhatik 4 középiskolát végzett 24-40 év közötti, a jegyzői teendőiben jártas egyén; pályázati kérvények február hó 25-én déli 12 óráig a járási Főszolgabíró urnál adandók be.

421/913. sz.

Az állítás kötelezettségüknek még eleget nem tett férfiak nősülhetésére vonatkozó tilalom a m. kir. Honvédelmi Miniszter ur 9000. sz. körrendeletével megszüntetett, vagyis az állítás alatt állók engedély nélkül nősülhetnek.

Tapolca, 1913. évi február hó 7.

Horváth Jenő
főjegyző

Eladó egy teljesen új 8 lóerős motoros cséplőgép társasviszony megszüntetése végett. Bővebbet a kiadóhivatal.

587/tkv. 1913. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tapolcai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a **Tapolcavidéki Gazdasági Takarékpénztár** végrehajtónak **Jeney Mihály** tapolcai jelenleg kispesti lakos végrehajtást szenvedő elleni 600 kor. és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverés a tapolcai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság területén lévő: a tapolcai 287. sz. jzkvben f 312. hrsz végrehajtást szenvedő tulajdonául fölvetett 244. népsz. ház, udvar és kertre 800 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és erre határidőül 1913. évi március hó 11. napjának délelőtt 10 órája alulirt telekkönyvi hatósághoz kitétetik.

Az ingatlan a kikiáltási ár 2/3-ánál alacsonyabb áron el nem adatik.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 20%-át készpénzben vagy óvadékkepes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, esetleg a bíróságnál való előleges letételel hitelt érdemlőleg igazolni.

Az árverési feltételek alulirt telekkönyvi hatóságnál és Tapolca községhezánál betekintheők.

Tapolca, 1913. január hó 20.

Papp s. k., kir. járásbíró.

A kiadmány hiteleül:

Ján, kir. telekkönyvvezető.

Az elhalt özv. Huppán Ferencné

háza

(Kisfaludi-utca 7. sz.) az örökösök szabadkézből eladják.

Megbizott Huppán Gyula.
Bogdán Józseftől megvett házat (Kinizsi-utca 6. sz.) szabadkézből eladom.

Huppán Gyula.

A sümegi és a keszthelyi utban házhelynek alkalmas

föld eladó.

Bővebbet Huppán Gyula.

Évi hirdetések előnyös áron.

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel tudatom a t. közönséggel, hogy a „Tapolcai Első Mészgyáramat“ február hóban üzembe helyezem, és március hó elejétől naponként frissen égetett meszet legelőnyösebb árban szolgállok ki a gyárnál és a városi raktáramban.

Tisztelettel

Rechnitzer Rezső
a Tapolcai Első Mészgyár tulajdonosa.

